

ΣΤΕ 2133/2022 [Παράνομη παράλειψη ρύθμισης της αλιευτικής δραστηριότητας με βιντζότρατα]

Περίληψη

Είναι δυνατή η άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά παραλείψεως της διοικητής αρχής να προβεί σε οφειλόμενη νόμιμη ενέργεια, εφ' όσον ο νόμος ή άλλος, υπερκείμενος του νόμου, κανόνας δικαίου επιβάλλει την υποχρέωση σ' αυτήν να ρυθμίσει συγκεκριμένο ζήτημα με την έκδοση εκτελεστής διοικητικής πράξεως. Τέτοια παράλειψη δεν στοιχειοθετείται, κατ' αρχήν, οσάκις ο νόμος παρέχει την εξουσία στην διοικητική αρχή να ρυθμίζει ζήτημα με κανονιστική πράξη, διότι η εκτίμηση της σκοπιμότητας για την έκδοση ή όχι κανονιστικής πράξεως και για τον χρόνο εκδόσεώς της ανήκει στην ανέλεγκτη, από τον ακυρωτικό δικαστή, κρίση της διοικητικής αρχής. Εξαίρεση από τον κανόνα αυτό νοείται, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά, είτε όταν η νομοθετική εξουσιοδότηση επιβάλλει στην Διοίκηση την υποχρέωση εκδόσεώς κανονιστικής πράξεως, εφ' όσον συντρέχουν ορισμένες αντικειμενικές προϋποθέσεις ή εντός ορισμένης προθεσμίας, είτε όταν η υποχρέωση της Διοικήσεως να προβεί σε κανονιστική ρύθμιση προκύπτει ευθέως εκ του Συντάγματος. Στις περιπτώσεις αυτές η άσκηση της αρμοδιότητας προς κανονιστική ρύθμιση καθίσταται δεσμία, η παράλειψη δε της Διοικήσεως να ασκήσει την κανονιστική αυτή αρμοδιότητα είναι αντίθετη προς τον νόμο.

Η Διοίκηση δεν είναι υποχρεωμένη να αιτηθεί προς τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την προβλεπόμενη στον Ευρωπαϊκό Κανονισμό της Μεσογείου παρέκκλιση, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης, περαιτέρω δε, σε περίπτωση που προβεί σε μία τέτοια ενέργεια, δεν υποχρεούται πάντως να εκδώσει την υπουργική απόφαση που απαιτείται για την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας. Συνεπώς, δεν υφίσταται υποχρέωση της Διοικήσεως ούτε παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας αυτής να ασκήσει τη σχετική κανονιστική της αρμοδιότητα. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 και του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος, τις ιδιαίτερες συνθήκες που διέπουν την υπόθεση καθώς και τις σοβαρότατες επιπτώσεις των ενεργειών της Διοίκησης στην επαγγελματική δραστηριότητα των αιτούντων που υφίστανται συνέπειες από τη διαμόρφωση ενός καθεστώτος αβεβαιότητας και ανασφάλειας, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα, η Διοίκηση οφείλει να ρυθμίσει την επαγγελματική δραστηριότητα των κατόχων της άδειας αλιείας με βιντζότρατα, κατά μείζονα, δε, λόγο εφόσον το εν λόγω εργαλείο δεν έχει διαγραφεί από το Εθνικό Αλιευτικό Μητρώο. Ειδικότερα, η Διοίκηση οφείλει να λάβει συγκεκριμένα μέτρα που αφενός μεν θα εξασφαλίζουν ότι η εν λόγω δραστηριότητα δεν θα ασκείται άνευ εγκεκριμένου διαχειριστικού σχεδίου, όπως αναφέρεται και στο προαναφερθέν από 23.3.2022 έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τις ελληνικές αρχές, αφετέρου δε θα ρυθμίζουν την κατάσταση των

αδειούχων αλιείας με το εργαλείο αυτό, ενδεχομένως με τρόπους που και στο παρελθόν είχαν επιλεγεί. Με αυτά τα δεδομένα, εν προκειμένω, πράγματι, συντρέχει παράνομη παράλειψη της Διοίκησης να ρυθμίσει την εν λόγω επαγγελματική δραστηριότητα και συγκεκριμένα την κατάσταση των αλιέων που διαθέτουν άδεια αλιείας με βιντζότρατα. Κατά το μέρος τούτο πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και ν' απορριφθεί κατά τα λοιπά δηλαδή, κατά το μέρος που αφορά τη μη έγκριση και υιοθέτηση εθνικού διαχειριστικού σχεδίου των ετών 2021-2024.

Πρόεδρος: Π. Καρλή

Εισηγητής: Ζ. Θεοδωρικάκου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.